

UCHWAŁA NR _____/24

RADY MIASTA GDYNI

z dnia ____października 2024 r.

w sprawie wniosku z dnia 30 września 2024 r. złożonego przez XX

Na podstawie art. 18b ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1465) w zw. z art. 241 i 242 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572), Rada Miasta Gdyni uchwala, co następuje:

§ 1. Nie uwzględnia się wniosku, złożonego przez XX w dniu 30 września 2024 r.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

*Przewodniczący Rady Miasta Gdyni:
Tadeusz Szemiot*

UZASADNIENIE

W dniu 30 września 2024 r. do Biura Rady Miasta Gdyni wpłynął drogą elektroniczną (e-mail) wniosek XX, o treści: *„Składam formalny wniosek. Powtarzam co normalny, przyzwoity człowiek powinien teraz uczynić: powinien zlikwidować zapis o przymusie stania przy rowerze. Powinien przeprosić mieszkańców Gdyni za urażenie ich godności osobistej. Przeprosiny opublikować w "Ratuszu"”* Do wniosku załączony został szeroki, emocjonalny i zawierający wiele inwektyw komentarz Wnioskodawcy do uchwały Nr LXI/1879/24 Rady Miasta Gdyni z 28 lutego 2024 r., w której to uchwale Rada Miasta Gdyni rozpatrzyła wniosek złożony przez Wnioskodawcę w dniu 17 stycznia 2024 r., uznając go za niezasługujący na uwzględnienie.

Na posiedzeniu w dniu 28 października 2024 r. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji rozpatrzyła wniosek z dnia 30 września 2024 r. i ustaliła, co następuje:

We wniosku z dnia 17 stycznia 2024 r., zatytułowanym *„przewóz roweru uchwała NR XVI/518/20”*, Wnioskodawca, jak sam stwierdził w treści wniosku, *„wrócił do tematu przewozu roweru środkami komunikacji miejskiej (...). Bezzasadny wymóg stania przy unieruchomionym rowerze jest dla wiozącego rower upokorzeniem”*. W dalszej treści e-maila Wnioskodawca zawarł swoje refleksje na temat niewłaściwego, jego zdaniem, stosunku radnych do jego osoby. Refleksje te pozostają poza zakresem kognicji organu. Rada Miasta Gdyni rozpatrzyła wniosek z dnia 17 stycznia 2024 r. ustalając, że Wnioskodawca od 2019 r. domaga się zmiany zapisu regulaminu przewożenia roweru środkami komunikacji miejskiej. W dniu 5 września 2019 r. do Biura Rady Miasta Gdyni drogą elektroniczną wpłynęła skarga Wnioskodawcy na Dyrektora Zarządu Komunikacji Miejskiej w Gdyni. Skarżący zarzucił, iż w obwieszczeniach znajdujących się w środkach komunikacji miejskiej w Gdyni dotyczących obowiązku osób przewożących rower autobusem do pozostania przy nim w czasie korzystania ze środka transportu, brak jest podania autora ww. obowiązku. Zdaniem Wnioskodawcy, ww. obowiązek stanowi zagrożenie dla osoby poruszającej się z rowerem, a nadto, taka decyzja w tym zakresie stanowi zemstę wobec osób starszych korzystających ze środków transportu miejskiego i przewożących w ten sposób swoje rowery. Uchwałą z dnia 27 listopada 2019 r. nr XIV/471/19 Rada Miasta Gdyni rozpatrzyła wyżej opisaną skargę i uznała ją za niezasadną.

W dniu 5 grudnia 2019r. do Biura Rady Miasta wpłynęło pismo z 4 grudnia 2019 r. w którym Wnioskodawca wniósł o ponowne rozpatrzenie zarzutów dotyczących nakazów obowiązujących w transporcie publicznym wprowadzonym uchwałą opisaną w jego skardze wniesionej dnia 5 września 2019 r. W piśmie tym wezwał on także Radę Miasta Gdynia do zmiany uchwały podjętej dnia 27 listopada 2019 r. wskazując w uzasadnieniu, że podtrzymuje stanowisko wyrażone w skardze złożonej we wrześniu 2019 r. W szczególności podkreślił on, iż nie przeprowadzono w podjętej uchwale fachowej oceny nakazów zawartych w uchwale nr IX/264/19 z dnia 22 V 2019 r. przez eksperta do spraw bezpieczeństwa. Podkreślił także, że nakazy te w sposób nieuzasadniony dyskryminują osoby przewożące rowery w środkach komunikacji zbiorowej i nie uwzględniają one potrzeb osób starszych, mieszkańców dzielnic Gdyni oddalonych od morza i w istocie zniechęcają do korzystania ze środków transportu publicznego.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji na swoim posiedzeniu w dniu 9 stycznia 2020 r. stwierdziła, iż skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2019r. w swojej treści nawiązuje do wcześniejszej skargi tego Skarżącego tj. skargi dotyczącej nieprawidłowości działania tego samego organu, które to nieprawidłowości były powtórzeniem zagadnień opisanych wcześniej przez Skarżącego w dniu 5 IX 2019r. Komisja po zapoznaniu się z treścią skargi stwierdziła, iż opisywane w niej okoliczności faktyczne były już przez Skarżącego podnoszone w skardze, która została rozpoznana w paragrafie 1 uchwały Rady Miasta Gdyni z dnia 27 listopada 2019r. W uzasadnieniu wyżej wymienionej uchwały Rada Miasta wskazała okoliczności faktyczne oraz prawne, z powodu których nie uznała za zasadną skargi wniesionej przez Skarżącego. W uzasadnieniu tej skargi pouczono także Skarżącego o treści art. 239 par. 1 k.p.a. zgodnie, z którym *„w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego”*.

Złożony w dniu 17 stycznia 2024 r. wniosek wprost odwoływał się do uchwały Rady Miasta Gdyni Nr XVI/518/20 z dnia 29 stycznia 2020 r. Wnioskodawca jedynie *„wracał w nim do tematu”* przewozu rowerów w środkach miejskiej komunikacji zbiorowej, z obowiązkiem, aby właściciel stał przy przewożonym rowerze. Wniosek nie zawierał żadnych nowych okoliczności, które zmieniałyby stanowisko Rady w dwukrotnie rozpoznanej już sprawie – uchwałami Nr XIV/471/19 z 27 listopada 2019 r. i Nr XVI/518/20 z 29 stycznia 2020 r. W przywołanych uchwałach wskazano Skarżącemu, że każdy proces legislacyjny w tym także stanowienie przepisów porządkowych obowiązujących w publicznym transporcie zbiorowym organizowanym przez Gminę Miasto Gdynia poprzedzony jest szczegółowymi konsultacjami z szerokim kręgiem specjalistów, w tym przypadku m.in. z w zakresie komunikacji rowerowej i przedstawicielami przedsiębiorstw przewozowych w zakresie praw i obowiązków kierowców komunikacji miejskiej oraz uwarunkowań technicznych pojazdów komunikacji miejskiej. Wskazano także, iż pozycja stojąca podczas przejazdu środkiem miejskiej komunikacji zbiorowej wraz z rowerem jest uzasadniona z uwagi na bezpieczeństwo pozostałych współpasażerów. Wymóg ten obowiązuje wszystkich pasażerów, bez względu na wiek i płeć. Stanowisko to nie uległo zmianie.

We wniosku z 30 września 2024 r. Wnioskodawca po raz kolejny sformułował żądania *„zlikwidować zapis o przymusie stania przy rowerze. Przeprrosić mieszkańców Gdyni za urażenie ich godności osobistej. Przeprrosiny opublikować w "Ratuszu".* Żądania te poprzedził emocjonalny wywód, w którym Wnioskodawca nie podał żadnych nowych argumentów na poparcie swojego wniosku, ograniczając się do wielokrotnego nazwania radnych *„idiotami”* a ich rozstrzygnięć *„idiotycznymi”*.

Należy w tym miejscu wyraźnie podkreślić, że obecnie rozpatrywany wniosek z dnia 30 września 2024 r. niemal słowo w słowo powtarza argumenty przeciwko „staniu przy rowerze”, jakich Wnioskodawca używał w swoich dotychczasowych, licznych skargach i wnioskach, kierowanych przezeń i do Rady Miasta Gdyni jako organu kolegialnego, i do pojedynczych radnych, zarówno zakończonej już VIII kadencji, jak i obecnie trwającej IX. Otrzymując każdorazowo odpowiedź, w której Rada podaje merytoryczne argumenty za nieuwzględnieniem skargi bądź wniosku, Wnioskodawca niemal natychmiast składa kolejne pismo w tej sprawie, posuwając się nawet do epatowania inwektywami,

natomiast nie podając żadnych nowych argumentów na poparcie swoich żądań. Stanowisko Rady w tej sprawie nie może zatem ulec zmianie.

Niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia wniosku w rozumieniu art. 246 w związku z art. 237 § 3 oraz art. 238 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego.